

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Genesis 1:26a I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu [podle našeho tvaru] ...

Man was to bear God's image, both in outward resemblance and in character. Christ alone is "the express image" (Hebrews 1:3) of the Father; but man was formed in the likeness of God. His nature was in harmony with the will of God. His mind was capable of comprehending divine things. His affections were pure; his appetites and passions were under the control of reason. He was holy and happy in bearing the image of God and in perfect obedience to His will. PP 45.2

PP – Patriarchové a proroci 45.2 Člověk měl nést Boží obraz, a to jak vnější podobou, tak i charakterem. Jedině Kristus je **Židům 1:3** "otiskem (či dosl. rytinou) podstaty" Otce; člověk však byl stvořen k Boží podobnosti. Jeho přirozenost byla v souladu s Boží vůlí. Jeho mysl byla schopna chápat božské věci. Jeho city byly čisté; jeho rozum ovládal chutě, žádosti a vášně. Byl svatý a šťastný, že odráží Boží obraz a že je dokonale poslušný Jeho vůli. (srv. PP 22.2)

Adam and Eve, at their creation, had a knowledge of the law of God; they were acquainted with its claims upon them; its precepts were written upon their hearts. PP 363.1

PP – Patriarchové a proroci 363.1 Adam a Eva znali Boží zákon už při svém stvoření. Byli obeznámeni s tím, co od nich zákon požaduje, jeho přikázání byla vepsána v jejich srdcích. (srv. PP 266.1)

They were to live in close communion with heaven, receiving power from the Source of all power. Upheld by God, they were to live sinless lives. SD 7.2

SD – Synové a dcery Boží 7.2 Měli žít v úzkém spojení s nebesy a přijímat sílu ze Zdroje veškeré moci. Podpírání Bohem měli žít životem bez hříchu.

God made man upright; He gave him noble traits of character, with no bias toward evil. He endowed him with high intellectual powers, and presented before him the strongest possible inducements to be true to his allegiance. Obedience, perfect and perpetual, was the condition of eternal happiness. PP 49.2

PP – Patriarchové a proroci 49.2 Bůh učinil člověka bezúhonným. Dal mu ušlechtilé povahové vlastnosti bez sklonu ke zlu. Obdařil ho výjimečnými rozumovými schopnostmi a poskytl mu ty nejpádňější možné důvody k tomu, aby byl věrný a oddaný. Podmínkou věčného štěstí byla naprostá a stále trvající poslušnost. (srv. PP 25.1)

The first moral lesson given to Adam was that of self-denial. The reins of self-government were placed in his hands. Judgment, reason, and conscience were to bear sway. Con 12.2

Con – Střet 12.2 První morální lekcí poskytnutou Adamovi byla lekce o sebezapření. Do rukou mu byly svěřeny otěže sebeovládání. Úsudek, rozum a svědomí měly mít nadvládu.

The law of love being the foundation of the government of God, the happiness of all intelligent beings depends upon their perfect accord with its great principles of righteousness. God desires from all His creatures the service of love—service that springs from an appreciation of His character. He takes no pleasure in a forced obedience; and to all He grants freedom of will, that they may render Him voluntary service. PP 34.3

PP – Patriarchové a proroci 34.3 Protože zákon lásky je podstatou Boží vlády, závisí štěstí všech rozumem nadaných bytostí na jejich dokonalé shodě s jeho velkými zásadami spravedlnosti. Bůh si od všech svých tvorů přeje službu lásky – službu, která pramení z pochopení Jeho charakteru. Nemá zalíbení ve vynucené poslušnosti. Všem poskytuje svobodnou vůli, aby se mohli dobrovolně rozhodnout, zda Mu chtějí sloužit. (srv. PP 13.2)

So long as all created beings acknowledged the allegiance of love, there was perfect harmony throughout the universe of God.... But a change came over this happy state. There was one who perverted the freedom that God had granted to His creatures. Sin originated with him who, next to Christ, had been most honored of God and was highest in power and glory among the inhabitants of heaven. Lucifer, "son of the morning," was first of the covering cherubs, holy and undefiled.... „Thou wast perfect in thy ways from the day that thou wast created, till iniquity was found in thee.” Ezekiel 28:15. PP 35.1

PP – Patriarchové a proroci 35.1 Dokud všechny stvořené bytosti uznávali věrnost lásky, panoval v celém Božím vesmíru dokonalý soulad.... Tento šťastný stav se však změnil. Objevil se jeden, který překroutil svobodu, již Bůh dopřál svým stvořeným bytostem. Hřích vyšel z toho, koho Bůh vedle Krista nejvíce poctil a kdo byl mezi obyvateli nebes nejvyšším v moci a slávě. Lucifer, "[syn Jitřenky](#)" (**Izaiáš 14,12 – B21**), byl nejvyšším ze svatých a neposkvrněných cherubů ochránců.... **Ezechiel 28,15** "[Byl jsi bezúhonný na svých cestách ode dne, kdy jsi byl stvořen, dokud v tobě nebyla nalezena zvrácenost.](#)" (srv. PP 13.3)

Little by little Lucifer came to indulge the desire for self-exaltation. The Scripture says, "Thine heart was lifted up because of thy beauty, thou hast corrupted thy wisdom by reason of thy brightness." Ezekiel 28:17. PP 35.2

PP – Patriarchové a proroci 35.2 Pozvolna, krok za krokem, se Lucifer začal oddávat touze po sebevyvýšení. Písmo říká: **Ezechiel 28,17** "[Tvé srdce se povýšilo kvůli tvé kráse, promarnil jsi svou moudrost pro svou skvělost.](#)" (srv. PP 13.4)

He worked with mysterious secrecy, and for a time concealed his real purpose.... He began to insinuate doubts concerning the laws that governed heavenly beings.... Many of the angels were.... blinded by Lucifer's deceptions. PP 37-38.1

PP – Patriarchové a proroci 37-38.1 Pracoval v záhadném utajení a po určitou dobu skrýval svůj skutečný záměr.... Začal naznačovat pochybnosti o zákonech, jimiž se řídí nebeské bytosti.... Mnoho andělů.... Luciferovy svody neprohlédlo. (srv. PP 15.2-3)

In great mercy, according to His divine character, God bore long with Lucifer. PP 39.1

PP – Patriarchové a proroci 39.1 Bůh ve svém velkém milosrdenství, jak to odpovídá Jeho božskému charakteru, Luciferovo jednání dlouho snášel. (srv. PP 16.2)

But His mercy was misinterpreted. Lucifer pointed to the long-suffering of God as an evidence of his own superiority.... If the angels would stand firmly with him, he declared, they could yet gain all that they desired. PP 39.2

PP – Patriarchové a proroci 39.2 Jeho milosrdenství však bylo špatně pochopeno. Lucifer poukazoval na Boží trpělivost jako na důkaz své vlastní převahy.... Prohlásil, že kdyby při něm andělé pevně stáli, mohli by získat vše, po čem zatouží. (srv. PP 17.1)

Zjevení 12:7-9 ⁷A v nebi nastala válka: Michael a jeho andělé museli bojovat s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ⁸ale neobstáli, a už pro ně nebylo místo v nebi. ⁹A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.

God permitted Satan to carry forward his work until the spirit of disaffection ripened into active revolt. It was necessary for his plans to be fully developed, that their true nature and tendency might be seen by all. PP 41.2

PP – Patriarchové a proroci 41.2 Bůh nechal satana pokračovat v jeho díle, až duch nespokojenosti dozrál k otevřené vzpouře. Bylo třeba, aby se satanovy plány plně rozvinuly, aby pak všichni mohli pochopit jejich skutečnou povahu a to, k čemu směřují. (srv. PP 18.3)

His own work must condemn him. Satan had claimed from the first that he was not in rebellion. The whole universe must see the deceiver unmasked. PP 42.2

PP – Patriarchové a proroci 42.2 Jeho vlastní dílo ho musí odsoudit. Satan od samého začátku tvrdil, že se nebouří. Celý vesmír nyní musí být svědkem odhalení podvodníka. (srv. PP 19.1)

Had he been immediately blotted out of existence, some would have served God from fear rather than from love. PP 42.3

PP – Patriarchové a proroci 42.3 Kdyby byl satan hned zcela zničen, někteří by Bohu sloužili spíše ze strachu a nikoliv z lásky. (srv. PP 19.2)

Our first parents were not left without a warning of the danger that threatened them. Heavenly messengers opened to them the history of Satan's fall and his plots for their destruction, unfolding more fully the nature of the divine government, which the prince of evil was trying to overthrow. PP 52.2

PP – Patriarchové a proroci 52.2 Naši první rodiče byli upozorněni na nebezpečí, které jim hrozí. Nebeští poslové jim rozkryli historii Satanova pádu, jeho plány na jejich zkázu a podrobněji jim objasnili podstatu Boží vlády, kterou se kníže zla snažil svrhnout. (srv. PP 27.2)

In the happiness and peace of the holy pair in Eden he beheld a vision of the bliss that to him was forever lost. Moved by envy, he determined to incite them to disobedience, and bring upon them the guilt and penalty of sin. He would change their love to distrust and their songs of praise to reproaches against their Maker. Thus he would not only plunge these innocent beings into the same misery which he was himself enduring, but would cast dishonor upon God, and cause grief in heaven. PP 52.1

PP – Patriarchové a proroci 52.1 [Satan] ve štěstí a pokoji svaté dvojice v Edenu viděl obraz blaženosti, kterou sám navždy ztratil. Puze závistí se rozhodl, že je podnítí k neposlušnosti a přivolá na ně vinu a odplatu za hřích. Změní jejich lásku v nedůvěru a jejich chvalozpěvy ve výčitky proti Stvořiteli. Tím by tyto nevinné bytosti nejen uvrhnul do stejného utrpení, které sám prožíval, ale také by zneuctil Boha a způsobil by v nebi zármutek. (srv. PP 27.1)

The angels warned them to be on their guard against the devices of Satan, for his efforts to ensnare them would be unwearied. While they were obedient to God the evil one could not harm them; for, if need be, every angel in heaven would be sent to their help. If they steadfastly repelled his first insinuations, they would be as secure as the heavenly messengers. PP 53.2

PP – Patriarchové a proroci 53.2 Andělé je varovali, aby se před satanovými nástrahami měli na pozoru, protože jeho snaha je lapit do pasti bude neúnavná. Dokud budou poslušní Bohu, tak jim ten zlý nemůže ublížit, protože v případě potřeby by jim byli na pomoc posláni všichni nebeští andělé. Pokud by odhodlaně odrazili jeho první nástrahy, byli by ve stejném bezpečí jako nebeští poslové. (srv. PP 28.1)

Genesis 2:16-17 ¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: Ze všeho stromové zahrady směle jez, ¹⁷ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z toho nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš.

The warning given to our first parents—"In the day that thou eatest thereof thou shalt surely die" (Genesis 2:17)—did not imply that they were to die on the very day when they partook of the forbidden fruit. But on that day the irrevocable sentence would be pronounced. Immortality was promised them on condition of obedience; by transgression they would forfeit eternal life. That very day they would be doomed to death. PP 60.2

PP – Patriarchové a proroci 60.2 Varování, které si vyslechli první rodiče — **Genesis 2,17 "... v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš"** — neznamenal, že by měli zemřít právě v den, kdy pojedli zakázané ovoce. V ten den by však byl vynesena neodvolatelný rozsudek. Nesmrtelnost byla přislíbena pod podmínkou poslušnosti a přestoupením by o věčný život přišli. Právě v ten den by byli odsouzeni k smrti. (srv. PP 33.6)